

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Варна, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20233000500452 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, с наименование към настоящия момент Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество /КОНПИ/ вр. §6 от ПЗР на ЗПК /ДВ бр.84/06.10.2023г./, чрез процесуален представител главен инспектор А. Д., против решение № 88/20.09.2023г. на ОС – Търговище, постановено по гр.д. № 154/2022г., с което е отхвърлен предявения от Комисията против С. Р. С. иск с право основание чл.153 ЗОНПИ /ЗПКОНПИ към датата на постановяване на решението/ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество – лек автомобил „Волво“ с рег. № А 5752 МВ и сумата от 26.70 лева, налична по банкова сметка в „Първа инвестиционна банка“ с подробно посочен IBAN.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност на обжалвания съдебен акт, оспорвайки изводите на първоинстанционния съд за липса на изискуемото се несъответствие. В тази връзка се твърди, че съдът е направил разширително тълкуване на постановките на ТР № 4/2021г. на ОСГК на ВКС и в противоречие с легалната дефиниция на §1, т.3 от ДР на закона. Поддържа се становище, че за направата на извода дали е налице несъответствие следва да се отчете придобитото имущество през целия проверяван период, а не само наличното в края на този период.

Отправеното искане е за отмяна на първоинстанционното решение и уважаване на предявения иск.

В с.з. въззивната жалба се поддържа.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна – ответникът С. С.. В с.з., чрез процесуалния си представител изразява становище за нейната неоснователност, пледирайки за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и законосъобразно, ведно с присъждане на разноски за въззивната инстанция.

За да се произнесе по съществото на спора, съобразно наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, ангажираните по делото доказателства и приложимия закон, настоящият състав на АпС – Варна съобрази следното:

Исковото производство е образувано по предявени от КОНПИ против С. Р. С. искове с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ /ЗОНПИ, ред. ДВ бр.84/2023г./.

В подаденото въз основа на Решение № 2665/08.06.2022г. на КОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Окръжна прокуратура – Търговище с рег.№ УВКПКОНПИ-1249/11.08.2020г. за повдигнати по ДП 36/2012г. обвинения срещу С. Р. С. за извършено от него престъпление по 255, ал.3, вр. ал.1, вр. т.2, т.6 и т.7, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.20, ал.2 НК, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето, с проверяван период 18.08.2010г. – 18.08.2020г. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество, несъответно на реализирания доход, като несъответствието е значително по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения относно притежаваното имущество в началото на проверявания период, извършените от ответника придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите сметки, получени суми чрез преводи от трети лица, данъчна и осигурителна информация, задгранични пътувания. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, съответно вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход, респ. трансформация на имущество, както и твърдения относно придобито от контролираното от ответника дружество – „Пивилес“ ЕООД. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи и направените обичайни и извънредни разходи се твърди, че е налице несъответствие между нетния доход и имущество, което несъответствие за целия проверяван период е в размер на 692 619.31 лева - значително по см. на чл.107, ал.2 вр. §1, т.3 от ЗПКОНПИ /ЗОНПИ/ и съставляващо основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваното лице имущество. С оглед на тези твърдения е отправено искането за отнемане в полза на Държавата на подробно посочени парични суми, съставляващи направени

вноски по банкови сметки, постъпили суми от трети лица и печалби от спортни залагания; сумата от 300 лева, представляваща равностойност на бракуван л.а. „Ситроен“ с рег. № Т 2147 ТН; сумата от 26.70 лева, налична по банкова сметка с IBAN BG79 FINV 9150 2016 1211 03 в „Първа инвестиционна банка“ АД и титуляр С. С., както и л.а. „Волво“ с рег. № А 5752 МВ, придобит през проверявания период и неотчужден към края на проверката.

В хода на процеса е заявен отказ от част от исковите претенции, а именно досежно претендираните парични суми, неналични в края на проверката и производството по същите е прекратено с влязло в сила определение от 05.09.2023г. С оглед на това предмет на искането за отнемане е само наличното имущество, включващо л.а. „Волво“ с рег. № А 5752 МВ и сумата по банковата сметка на проверяваното лице от 26.70 лева, по което искане се е произнесъл първоинстанционния съд с обжалваното пред настоящата инстанция решение.

Наведените от въззиваемия С. С. в срока по чл.131 ГПК възражения по така предявените искове са основани на доводи за липса на предпоставките за отнемане на процесното имущество, а именно установено несъответствие между доходи и имущество.

Към настоящия момент не е спорно между страните, а това е установено и от доказателствения материал, че по повод постъпило уведомление от ОП - Търговище с вх. № УВКПКОНПИ-1249/11.08.2020г. за повдигнати по ДП 36/2012г. обвинения срещу С. Р. С. за извършено от него престъпление по 255, ал.3, вр. ал.1, вр. т.2, т.6 и т.7, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.20, ал.2 НК /избягване установяването на данъчни задължения в особено големи размери/, с Протокол № ТД04-ВА/УВ-9303/18.08.2020г. Комисията е образувала проверка по чл.107 ЗОНПИ. Периодът на проверката е 18.08.2010г. – 18.08.2020г., съответен и на предвидения 10-годишния период по см. на чл.112, ал.3 ЗОНПИ, а престъплението, за което е повдигнато, съответно впоследствие внесен обвинителен акт, попада в приложното поле на чл.108, ал.1, т.18 ЗОНПИ. В хода на същата е извършено обследване на имущественото състояние /придобито имущество, получени парични средства, банкова и осигурителна информация, направени разходи/ както на проверяваното лице за периода 18.08.2010г. – 18.08.2020г., така и на притежаваното от него дружество „Пивилес“ ЕООД, вписано в ТР на 25.11.2009г. за периода от 18.08.2010г. до датата на продажбата на дружествените си дялове – 11.02.2011г. Въз основа на изготвения при проверката доклад на директора на съответната ТД на КОНПИ, с решение № 1683/02.03.2022г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.136 и сл. ЗОНПИ е взето и решението за предявяване на настоящите искове.

Основните спорни въпроси пред настоящата инстанция са относно това

налице ли е изискуемото се от приложимия закон несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ, обуславящо възникването на правото на държавата чрез КОНПИ да иска отнемане на придобитото от въззиваемия имуществено, за което същият не е доказал законен източник на средствата и в тази връзка какво се включва в понятието „имуществено“ съгласно легалната дефиниция на §1, т.4 от закона и как следва да бъде направен извода за несъответствие /дали в следва да бъде взето предвид само наличното в края на проверявания период имущество или всичкото имущество, придобито от проверяваното лице и свързаните с него лица за целия проверяван период/.

Отговорът на тези въпроси е даден със задължителните постановки на постановеното решение по тълкувателно дело № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Съгласно приетото в този тълкувателен акт на отнемане подлежи само налично имущество, разглеждано като актив. Получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, както и получените при отчуждаването му суми, в случай че всички те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период не представляват „имуществено“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, същите не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, както и не подлежат на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

По тези съображения съдът не споделя наведените във въззивната жалба доводи, че придобитото, но отчуждено имущество, както и преминалите през патримониума на проверяваното лице парични средства, които не са налични в края на проверявания период, следва да участват при направата на извода за несъответствие.

Няма спор в съдебната практика, че при преценката за това налице ли е несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ на първо място следва да бъде направен извод за наличното в края на проверявания период имущество, определено съобразно дадените с тълкувателния акт разрешения и само ако между наличното в края на периода имущество и имуществото, притежавано в началото на проверявания период е налице превишение в размер над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Само в този случай може да се стигне до изчисление, при което несъответствието да отговаря на изискването на §1, т.3, доколкото см. на §1, т.8 вр. т.2 ДР на ЗОНПИ нетният доход съставлява имуществено благо, с което се увеличава

патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо. В хипотеза на отрицателна величина на нетния доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ще означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество, поради което при изчисленията дали е налице превизиране нетният доход не би следвало да се прибавя към стойността на имуществото /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема за установено, че в началото на проверявания период въззиваемият е притежавал посоченото в исковата молба имущество. През проверявания период същият е придобил две МПС, от които в края на периода е налично единствено процесния л.а. Волво с рег. № А 5752 МВ, закупен с договор от 07.05.2020г. Придобитият през 2015г. л.а. Ситроен с рег. № Т 2147 ТН е бракуван и с прекратена регистрация на 12.06.2018г., поради което и не се претендира като налично имущество.

Към наличното имущество, по изложените по-горе мотиви, в края на проверявания период се включва и сумата от 26.70 лева, налична по банкова сметка на името на въззиваемия.

Комисията не твърди, че въззиваемият и свързаните с него лица притежават друго имущество по см. на даденото с ТР № 4/2021г. разрешение, което е придобито през проверявания период и да е налично в края на този период, вън от процесния автомобил и сумата от 26.70 лева.

При така установеното налично имущество, съдът намира, че стойността на същото, определена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗОНПИ и въз основа на неоспореното заключение на САОЕ, е в размер на 4 491.70 лева /сбора от посочената в експертизата пазарна придобивна стойност на л.а. Волво – 4 465 и сумата от 26.70 лева, налично салдо по банковата сметка с IBAN BG79 FINV 9150 2016 1211 03 в „Първа инвестиционна банка“ АД/. Този размер е под сумата от 150 000 лева, т.е. не може да бъде формирано превизиране в изискуемия се размер с притежаваното от въззиваемия имущество в края на периода спрямо имущественото му състояние в началото на периода, който извод е достатъчен да се приеме, че не е налице значително несъответствие по см. на чл.107, ал.2 ЗОНПИ вр. §1, т.3 от с.з., обуславящо възникването на правото на държавата за отнемане на незаконно придобито имущество. Няма как имущество, което е на стойност под 150 000 лева да превишава с толкова реализираният нетен доход, дори и същият да е отрицателна величина, предвид посоченото значение на дохода като имуществено благо.

С оглед на това съдът намира, че предявените искове от КОНПИ за отнемане на имуществото, предмет на въззивната жалба, са неоснователни, без да е необходимо да се формират изводи относно размера на нетния доход,

участващите в изчисленията му приходи/доходи и разходи.

Поради съвпадането на изводите на настоящата инстанция относно крайния изход от спора с тези на първостепенния съд обжалваното решение в оспорваната му част следва да бъде потвърдено.

На основание чл.78 ГПК Комисията следва да заплати в полза на процесуалния представител на въззиваемия разноси за заплатено адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 500 лева.

На основание чл.157, ал.2 ЗОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за въззивното производство, която съобразно цената на исковете, разглеждани в настоящата инстанция /2 526.70 лева/ е в размер на 50.53 лева.

Относно дължимата от КОНПИ и несъбрана такса за първоинстанционното производство следва се произнесе ОС по реда на чл.77 ГПК.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 88/20.09.2023г. на ОС – Търговище, постановено по гр.д. № 154/2022г.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Р. С., ЕГН ***** сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за въззивното производство, на основание чл.78 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавата, в полза бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 50.53 лева /петдесет лева и петдесет и три стотинки/, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____